

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคนำวิถี

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคนำวิถี ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียด เกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคนำวิถี ดังนี้

นโยบายพรรคนำวิถี

พ.ศ. ๒๕๕๐

“พรรคนำวิถี” จะยึดมั่นในอุดมการณ์ของการบริหารพรรค ที่อยู่ภายใต้กฎหมายของการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ และจะยึดผลประโยชน์ของชาติ และประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายของการบริหารไว้ ๑๖ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม
๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์
๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
๖. นโยบายด้านการศึกษา
๗. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง
๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ
๙. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม
๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง
๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภค
๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม
๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหาการเมืองที่ยังไม่เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ฉะนั้น พรรคนำวิถีจึงเน้นการแก้ปัญหาหลักของชาติด้วยการเริ่มต้นจัดระบบการเมืองให้เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ โดยจะเน้นความสำคัญในการบริหารตามหลักการของระบอบประชาธิปไตยที่จะตั้งพรรคการเมืองโดยประชาชนเป็นของประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ เป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๒) ให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และปลูกจิตสำนึกส่งเสริมให้คนไทยมีความรักชาติบ้านเมือง และมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และแก้กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลังที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการประจามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเปิดเผย เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและหน้าที่ของตนเอง

(๕) การกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และการกระจายความเจริญสู่ชนบทอย่างแท้จริง

(๖) ให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานในระบบงานของราชการ และรวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุด

(๕) ปกป้องคุ้มครองและเงินทุนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์
อย่างเต็มรูปแบบ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง
โดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจการแข่งขันเสรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ

(๒) ให้การสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานของผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรม
ภายในประเทศ เพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาโดยใช้ทรัพยากรของชาติให้น้อยที่สุด
เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

(๔) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเอง และกำหนดพื้นที่
ทางการเกษตร ป่าไม้ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัย ให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๕) พัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจโดยใช้หลักการการแข่งขันเสรีและการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
โดยกำหนดอัตราส่วนในการถือหุ้นของรัฐบาลต้องเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดในกรณีของ
รัฐวิสาหกิจหลัก และอาจจะเป็นผู้ถือหุ้นน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมดในกรณีของรัฐวิสาหกิจรอง

(๖) กระจายความเจริญและสนับสนุนการเพิ่มงานไปสู่ชนบทเพื่อผ่อนคลายความแออัด
ในเมืองหลวง

(๗) ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้า
เครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควร และป้องกันการกักตุนสินค้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้
สอดคล้องต่อการพัฒนาประเทศ

(๙) แก้ไขปัญหาการเงิน การคลัง และการธนาคารให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจ
หลักเกี่ยวกับการผูกขาด และให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษามาตรฐาน
เงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๑๐) ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรรเงิน
งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล

(๑๑) ร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการลงทุนร่วมกันในด้านเศรษฐกิจภายใต้หลักของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง โดยยึดหลักการเสียเปรียบน้อยที่สุดเป็นหลัก

(๑๒) สนับสนุนให้ตั้งองค์กรเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อประสานงานช่วยเหลือสนับสนุนและให้ความคุ้มครองด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และผลผลิตอื่น ๆ ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๑๓) พัฒนาการวางผังเมืองของทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐานตามหลักการจัดผังเมืองสากล และเน้นการก่อสร้างที่ได้มาตรฐานและมีที่มาของศิลปะของชาติไทยในการออกแบบและก่อสร้างรวมทั้งวัสดุที่จะนำมาใช้ในการก่อสร้าง

(๑๔) สนับสนุนให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปมีความเป็นอยู่และดำเนินชีวิตตามแบบของเศรษฐกิจพอเพียง และการพึ่งตนเองเป็นหลัก

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า

(๒) ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

(๓) ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมแบบสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยให้แผนการประกันสังคมนั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

(๕) ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนา และสามารถประกอบศาสนพิธีที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

(๖) กำหนดมาตรการและวิธีปลุกฝังชาตินิยมให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่า เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

(๑) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบ ให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทที่เข้มแข็งทั้งด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ตลอดจนการบริหารองค์กรเพื่อการพึ่งตนเองในยุคโลกาภิวัตน์

(๒) ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เพื่อแก้ปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ

(๓) ส่งเสริมการค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสานและแบบปลอดภัยให้ สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบปลอดภัย ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเลทั่วประเทศ ให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ สะอาด ปราศจากสารพิษ เนื่องจากมลภาวะและพาหะของโรคร้ายต่าง ๆ

(๕) ปรับปรุงระบบชลประทาน แหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางด้านการเกษตร การประปา และการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ

(๖) สนับสนุนการตลาดการเกษตรของสหกรณ์จังหวัดเพื่อผลการตลาดภายในประเทศและ ตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ

(๗) หยุดยั้งการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติโดยเด็ดขาด พร้อมกับดำเนินการฟื้นฟู อนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้ซึ่งป่าไม้และธรรมชาติที่สมบูรณ์

(๘) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการรุกกล้า เขตที่ดินที่เป็นป่าสงวนและที่สาธารณะ

(๙) สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลาตามธรรมชาติ

(๑๐) ให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงไกลฝั่ง โดยออกมาตรการทำประมงในเขตหวงห้ามและฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ

(๑๑) ส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๒) ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

(๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรม ภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม

(๕) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ และการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

(๖) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิต อุตสาหกรรมของประเทศ

(๗) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๘) ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทย ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติ ในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๙) ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติและโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิด ในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

(๑๐) ออกมาตรการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของโดยเป็นผู้ถือหุ้นกับบริษัทและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของชาติ เพื่อเปิดโอกาสสนับสนุนให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมดังกล่าวได้มีส่วนในการนำกลับมาขายให้กับหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการพัฒนาและวิจัยร่วมกันต่อไป

(๑๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักในการเรียนและการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา

(๒) ส่งเสริมและให้การสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา

(๓) ออกมาตรการให้ครูและอาจารย์ต้องมีการพัฒนาในการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาชาติ

(๔) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๕) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนศึกษาของแต่ละคน จัดการการแข่งขันระหว่างสถาบันการศึกษา และให้มีมาตรการอย่างเฉียบขาดกับนักเรียนและนักศึกษาที่ประพฤติผิดกฎของสถาบันการศึกษาอย่างร้ายแรง

(๖) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๗) สนับสนุนให้ผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคมและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้น โดยยึดถือการพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๘) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

(๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษา ให้เจริญก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแปลและเรียบเรียงหนังสือ หรือตำราเรียน หรือเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ เพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๙. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

(๑) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

(๒) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

(๓) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เอง บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

(๔) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์กรทหารผ่านศึก และครอบครัวทหาร ให้ดีขึ้น เพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

(๕) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือ และความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การช่อมรบ การฝึกอบรม ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหาร เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกพร้อมซ้อมรบ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

(๗) ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษ เพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำจารกรรม จากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างจริงจัง

(๘) ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทางทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการรุกรานและการแทรกแซงจากต่างประเทศ

(๙) ให้เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ผู้ลักลอบ ผู้ลักลอบการเมือง และอื่น ๆ

(๑๐) กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระ โดยยึดหลักการของผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติ เป็นสำคัญ

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศ โดยไม่เลือกการปกครองในลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๔) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ โดยที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลางในการขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขาย และการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุด โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายผลประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) เน้นนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคม และวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อความมั่นคงของประเทศ ในด้านการปฏิบัติทางการทูต

(๘) กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้ดูแลช่วยเหลือคุ้มครอง และบริการคนไทย ที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

(๘) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรม ผ่านสถานทูตไทย หรือ สถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหารผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร เพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๑๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กรระหว่างประเทศเพื่อประสานกับตำรวจสากลในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ และการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๘. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์เชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม และเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียง เพื่อที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

(๓) ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรม การเกษตรกรรม และการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ เพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๔) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนา ร่วมกันกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศ

๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการว่าจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้น และให้มีองค์กรของรัฐมาดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อจัดการทุจริตแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน ทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอด และอื่น ๆ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งแบบทวีภาคีและไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๗) จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ การให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๘) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตภายหลังจากการเกษียณอายุ

(๙) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคมแห่งชาติ และเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานสูงสุด

(๑๐) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งผู้ใช้แรงงาน ครอบครัวผู้ว่างงาน รวมจนกระทั่งถึงผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

(๒) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนลิขสิทธิ์ของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาหางานทำได้มากขึ้น

(๓) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม ให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

(๔) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวด โดยการใช้แรงงานจะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ทำให้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิด และเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

(๕) ออกกฎหมายลงโทษบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมและไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

(๖) ให้การสนับสนุนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดี และมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๗) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กอนาถาที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้งให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหามาได้อย่างเต็มความสามารถ

(๘) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบ และไม่สมประกอบอันเกิดจากอุบัติเหตุ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

(๒) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๓) เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหาหมอกควันและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๔) ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมาก ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้้อย่างเป็นรูปธรรม

(๕) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

(๑) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษ อย่างเฉียบขาด

- (๒) ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเถียบขาด
- (๓) สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหารและตำรวจตระเวนชายแดน ในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- (๔) ให้ความสำคัญคุ้มครองและกักกันผู้ที่เสพยาเสพติด และใช้วิธีการทางการแพทย์เพื่อให้เขาเหล่านั้น กลับสู่สภาพเดิม
- (๕) ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรง ในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วน พัวพันกับการผลิต การจำหน่าย และการเสพยาเสพติดให้โทษ
- (๖) ให้เข้มงวดการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเฉื่อยปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้จาก ต่างประเทศที่อาจจะก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อ มีผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ
- (๗) ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหนะต่าง ๆ ทุกชนิดจากต่างประเทศ ให้มากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นพาหะนำโรคติดต่อร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อการบริโภคภายในประเทศ
- (๘) ให้ความสำคัญเข้มงวดกับชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาภายในประเทศ ซึ่งอาจจะนำโรค ระบาดร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศได้

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภค

- (๑) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภคอย่างมี ประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง
- (๒) เพิ่มมาตรการการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพและร่างกาย ของประชาชน
- (๓) สนับสนุนให้ออนามัยตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัด ให้มีการบริการที่ดีและ ทัวถึง เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง
- (๔) ปรับโครงสร้างการให้บริการด้านต่าง ๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรองยานุเคราะห์ต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของ จังหวัด เป็นต้น
- (๕) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น
- (๖) เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

- (๑) ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชน และสนับสนุนให้มีการค้าเสรี
- (๒) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรือผ่อนปรนลงมา เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน
- (๓) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นความถี่วิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดโดยรวม
- (๔) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ ในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ
- (๕) สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัด โดยเฉพาะการขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ ทางบก และทางอากาศ
- (๖) ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่ซ้ำซ้อน
- (๗) สนับสนุนและส่งเสริมให้การบริการสื่อสารและคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๘) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลา และอื่น ๆ
- (๙) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทางของรถที่บรรทุกน้ำหนักเกิน ที่มีผลต่อสาธารณูปโภคของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

- (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะ ให้พอเพียง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่
- (๒) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิก เพื่อฝึกซ้อม หรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ
- (๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก และสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

(๔) ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

(๕) ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ

(๖) ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริงเพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

ข้อบังคับพรรคนำวิถี

พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อให้การดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคนำวิถีเป็นไปตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคนำวิถี เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคนำวิถี ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคนำวิถี พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคนำวิถีเป็นต้นไป

หมวด ๑

หมวดทั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคนำวิถี” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “The Num Vidhi Party” ใช้ชื่ออักษรย่อภาษาไทยว่า “น.ถ.” ใช้ชื่ออักษรย่อภาษาอังกฤษว่า “N.V.P.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

พรรคนำวิถีใช้เครื่องหมายเป็นภาพแผนที่ประเทศไทย และรูปช้างอยู่ตรงกลางแผนที่ประเทศไทย ด้านบนของเครื่องหมายมีคำว่า “พรรคนำวิถี” ด้านล่างเครื่องหมายมีคำว่า “The Num Vidhi Party” ดังภาพ

โดยมีคำอธิบายดังนี้

ชื่อ “พรรคนำวิถี” หมายถึง สัญลักษณ์แห่งบารมีธรรมอันมีความบริสุทธิ์และสันติธรรม มีรูปช้างเป็นพาหนะนำทางไปสู่ความเข้มแข็ง ต่อสู้ในการปฏิบัติงาน เพื่อความสงบสุข ร่มเย็น ของปวงประชาทั้งประเทศ

- สีแดง หมายถึง ความเข้มแข็ง เด็ดขาด และสดชื่นในการปฏิบัติงานต่าง ๆ
- สีเขียว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทั้งประเทศ
- สีขาว หมายถึง ความสะอาด บริสุทธิ์ ในการปฏิบัติงาน
- รูปช้าง หมายถึง พาหนะของนักรบผู้ยิ่งใหญ่

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๓๕๑ หมู่ที่ ๑ ถนนบอนด์สตรีท แขวงวัฒนะ เมืองทองธานี ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทรศัพท์ (๐๒) ๕๘๔ - ๑๔๑๘ โทรสาร (๐๒) ๕๘๔ - ๑๔๑๘

ข้อ ๖ สาขาพรรคนำวิถีที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า พรรคนำวิถีสาขา .....จังหวัด..... โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดต่อท้าย

หมวด ๒
สมาชิกและสมาชิกภาพ

- ข้อ ๗ สมาชิกพรรคนำวิถี มี ๒ ประเภท คือ
  - (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
  - (๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๘ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก โดยบุคคลนั้นต้องตอบรับการเชิญเป็นหนังสือและยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค

ข้อ ๙ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๑๑ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมีมึนเมาอย่างรุนแรง
- (๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๘) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๒ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคนำวิถี ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค ต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๓ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิก ให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๔ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๕ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๑
- (๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๕ วรรคสอง
- (๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๖ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๕ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๗ การลาออกจากการเป็นสมาชิกของพรรคนำวิถี ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ให้ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ให้ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้รับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
  - (ก) เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
  - (ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
  - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
  - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการดำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๙ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง
- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ
- (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการ ค้ำครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

- (๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินการทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง
- (๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคนำวิถีให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยดังต่อไปนี้

- (๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง
- (๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ
- (๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย
- (๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที
- (๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป
- (๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พืงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม
- (๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำคัญในการเทิดทูลสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๔ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๕ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๔

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) แต่ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคที่ว่างมีไม่เกินหนึ่งในห้าของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่กำหนดในข้อ ๒๕ (๒) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่ทำหน้าที่ต่อไปได้โดยไม่ต้องเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรค แทนตำแหน่งที่ว่าง และให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๗) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

- (๘) อนุมัติและขุดเบิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๙) ขุดเบิกพรรค
- (๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค
- (๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค และพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค
- (๑๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๑๕) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว
- (๑๖) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ
- (๑๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค
- ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
- (๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
- (ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
- (ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

- (ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว
- (จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค
- (ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการบริหารของพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติ ในกรณีนี้ ต้องดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาไม่เกินเจ็ดสิบวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ
- (ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค
- (ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เற்றுญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับรายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๓๐ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๓๑ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถ เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

(๓) ในกรณีที่มิมีสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งใดไม่ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคคัดเลือกสมาชิกที่เห็นสมควรและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งนั้นจนครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อ ๓๒ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๓๓ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาคัดเลือกสมาชิกที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๔ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๕ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรก ต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๓๖ การจัดตั้งสาขา ให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งทะเบียนสมาชิกตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ และให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในสาขาพรรคนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมสาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๔๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมสาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๘
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมสาขาพรรค

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๓๘ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป
- (๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา
- (๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ
- (๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- ข้อ ๔๒ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ
- (๑) ครบวาระ
  - (๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด
  - (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค
- เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมสาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน
- ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่
- ข้อ ๔๓ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ
- (๑) ตาย
  - (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๔๒

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๔๔ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๔๕ ให้จัดการประชุมสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๖ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอ ให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๗ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๘ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรค มีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่

(๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ถ้ามี)

(๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี)

(๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๔๔ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสาขาพรรคที่มีอยู่ในกรณีที่มีสาขาพรรค

(๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๙ ในที่ประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๘ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๐ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๑ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะ หรือเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างทุกตำแหน่งภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่มิได้ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่กำหนดในข้อ ๒๕ (๒)

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๕๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก ยกเว้นข้อบังคับพรรคหรือกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือตามนั้น

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๖ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมสามัญของสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญของสาขาพรรคอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอ ให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้ประธานสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมสามัญ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ให้เป็นไปตามระเบียบวาระของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๑ ระเบียบวาระของผู้ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอเรื่องที่ต้องการให้พิจารณาต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๒ การประชุมสามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญทุกคนในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ในการประชุมสาขาพรรค ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๒ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมสาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๑ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมสาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมสาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำร้องขอของกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๔ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๖๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๖๘ พรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทิน ที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชี ให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุล และงบรายได้และค่าใช้จ่ายของพรรคการเมือง กรณีที่มีสาขาพรรคการเมือง งบการเงินให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคการเมืองทุกสาขาพรรคการเมืองด้วย

งบดุล ต้องแสดงรายการสินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรคการเมือง

งบรายได้และค่าใช้จ่าย อย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มี กับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรคการเมือง โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบดุล ต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๖๙ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว ต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และปิดประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคการเมืองต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์พรรคการเมือง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตามข้อ ๖๗

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง และกรรมการสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยัง

ไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายอื่นแล้ว บุคคลนั้นอาจส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินที่ยื่นไว้ตามกฎหมายอื่นนั้นต่อนายทะเบียนแทนก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นนั้น หรือค่าของสิทธินั้นก่อน จึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๑๒ หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรค การเมือง และสมาชิก ซึ่งได้รับการบริจาค ต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๑๓ บรรดาเงินที่พรรคการเมืองได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและ เภรัณยูภิกพรรคการเมืองนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค การเมืองนั้น

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองและเภรัณยูภิกพรรคการเมืองนำเงินไปฝากไว้กับธนาคาร พาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชี ของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง หรือสมาชิกผู้ใด รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ที่เป็นการบริจากระหว่างไม่เปิดเผย

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้พรรคการเมืองหรือสมาชิกผู้ใดรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ใด เพื่อกระทำการหรือสนับสนุนการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศ หรือราชการแผ่นดิน หรือกระทำการอันเป็นการก่อกวนหรือคุกคามความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทำการอันเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศ หรือเป็นการบั่นทอนสุขภาพอนามัยของประชาชน

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๖ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๗ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๖ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหาข้อนั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาข้อนั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหาข้อนั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๘ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๙ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาควัตถุสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่า สมาชิกผู้ถูกกล่าวหาควรได้รับการลงโทษโดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๘๐ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๗๘ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖

หมวด ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๘๑ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๘๒ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มติต้องเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๘๓ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๔ พรรคนำวิธียึดมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๘๕ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๖ ในกรณีที่พรรคนำวิธิต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคนำวิถี

คณะกรรมการบริหารพรรคนำวิถี จำนวน ๑๖ คน ประกอบด้วย

๑. พลโท อัครชัย จันทระโตชะ	หัวหน้าพรรค
๒. นายสุกิจ วัฒนสุข	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายอุทัย นามวงศ์	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายธนยศ รุ่งเรืองชูเลิศ	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายภัทรมงคล อภิรัฐพงษ์	เลขาธิการพรรค
๖. นายสมชาย ศิริพันธุ์	รองเลขาธิการพรรค
๗. นางสาวกษศากร แก้วแดง	เหรัญญิกพรรค
๘. นายชนแดน พรหมเมศรี	โฆษกพรรค
๙. นายชัชวาล แสงทอง	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นายพีระคุณ อันตะเกตุ	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นางฟารีดา เจริญฤทธิ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายสมมุติ วงศ์ราษฎร์	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นางสาวจุฑามาศ รอดสวัสดิ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายสมหมาย สุวรรณเวช	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายเสน่ห์ คุ้มรักษ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายรณชิต ธาราพร	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุข์คานนท์
ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
นายทะเบียนพรรคการเมือง